Монтень чи Свіфт хто відав про час
Про те життя в якому прожив
А хто із горопашних нас
Над сьогоденням не ворожив

Знаємо наче так а потім наче отак
А час вивертається новим нутром
І меле муку застарілий тартак
І водить пройдисвіт пером

Сенс переламується і виламується зміст
І вивертаються нутрощі сміються з нас
А проблеми підводяться в Гулліверів зріст
Внизу був реквієм зверху джаз

Що осягнеш ти старий ідіот
З того життя що Бог тобі щедро прослав
Що ставки надмірні що ти банкрот
Не осягнути світу глуздом осла

Що молоді ремиґають таким же гуртом
І те роздирають що ти уже дер
То під тим кутом то під новим кутом
Із захланністю ненажер

Молодий бізнесмен вчить мене життя
А я вчуся смерті за кроком крок
І таке затяжне педантичне знаття
І надсадний такий урок